

Patrycja Kosiarkiewicz, Wiedźmin

Gdy wiedźmin już odczytał urok
Świt otulił ziemię
Bo księżyc widać czasem za dnia
Słońca nocą nie

Był jak kochanek, nie jak brat
Suknie ze mnie zdjął
Choć tego kwiatu pełen świat
Jednak mój on wziął

Wrzosa pachną, wyje wilk
Tak jak ja nie kocha nikt
Ogień trzaska, leci dym
Mój kochanek, czarci syn
Mój kochanek, czarci syn
Mój kochanek, czarci syn

A kiedy w końcu przybył spokój
Świt wypłoszył ciemnie
Myślałam miłowania zawsze
Ledwie parę mgnień

Jak konar wierzby zanim zgnił
W górę hen się piął
Uprałam prześcieradeł zwit
I na sznurze schną

Wrzosa pachną, wyje wilk
Tak jak ja nie kocha nikt
Ogień trzaska, leci dym
Mój kochanek, czarci syn
Mój kochanek, czarci syn
Mój kochanek, czarci syn
Ogień trzaska, leci dym
Mój kochanek, czarci syn

Nie wybaczy twoich łez
To zadanie twoje jest
Nie wypowie twoich słów
Chcesz to milcz, a chcesz, to mów

Nie wybaczy twoich łez
To zadanie twoje jest
Nie wypowie twoich słów
Chcesz to milcz, a chcesz, to mów

Chcesz to milcz, a chcesz, to mów
Chcesz to milcz, a chcesz, to mów
Chcesz to milcz, a chcesz, to mów
Chcesz to milcz, a chcesz, to mów
Chcesz to milcz, a chcesz, to mów
Chcesz to milcz, a chcesz, to mów
Chcesz to milcz, a chcesz, to mów
Chcesz to milcz, a chcesz, to mów